

Mednarodni mladinski tabor v Ljubljani.

Bela Ljubljana se je napu-
nila v dnevih od 26 do 29 junija
s katoličanskov slovenskov mla-
dinov. Prišli so naši dečki i dekle
od vseh krajov, da proslavijo
svoj veliki svetek, svetek vstaje-
nja k novomi življenji. Če ravno
je bila pred leti pritisnjena k
tlu, da je morala v brezdelji
čakati na boljše čase, vendar je
njeni nasprotniki neso mogli pri-
praviti k nedelavnosti. Naša ka-
toličanska slovenska mladina je
prestala to krizo, v štero so jo
nesmileno pritirali sovražniki, i
vstanola k novomi deli. Zbrala
se je v mogočnoj organizaciji, v
njej se bori za boljši, plemen-
tejši značaj človeka, za boljši red
v človečoj družbi. Pokazala je
svojo vernost do Križa, s štero-
ga pomočjov šče dosegni svoj
cil, med ostale prireditve toga
mednarodnoga tabora je bila
vpletena tudi sv. spoved i sv.
obhajilo.

Pa tudi ostala katoličanska
mladina je bila zastopana na
tom tabori. Odzvala se je glasi
naše mladine i prišla, da ž njov
vred proslavi te zmagoslavni sve-
tek. Iz Slov. krajine jih je največ
bilo z Črensovec, okoli 30, po-
tem nekaj menje iz Sobote i Bo-
gojine. Bili so tudi iz Strehovec,
Martjanec, Dokležovja i Sv. Jürja.

Prišli so tudi bratje Čehi,
Polaki so poslali svoje zastop-
nike, ravno tak Francozi, ki so
ob toj priliki prvič obiskali našo
domovino.

**Čehoslovaški Orli z Orlicami
so prišli v lepom številu, bilo
jih je nad 3.000.**

Slovesno so bili sprejeti
najprej na Pragerskom, nato v
Celji. Sprejem v Ljubljani pa je
bio skoro kraljevski. Ob toj pri-
liki so slovenski dečki i dekle
nastopili v velkom številu v kro-
jah. Navdušenih glasov: „Bog
živi!“ ne štelu biti konca. Na
kolodvoru je Orle pozdravo dr.
Žitko, predsednik ZFO, ki je po-
vdarjao bratstvo obeh narodov
po krvi, načelih i deli. Sledio je
pozdrav župana mesta Ljubljane
dr. Adlešiča i drugi pozdravi. V
imeni čehoslovaških Orlov se
je zahvalo g. František Leiner.
Nato se je razvio slavnosten spre-
vod po Masarykovej, Miklošičo-
voj cesti i po Marijinom trgi. V
sprevodi so šli Orli v krogih,
češke narodne noše, slovenske
narodne noše, slovenski dečki i
dekle v krogih. Z obeh strani cest
se je na sprejod vsipao pravi
dešč rož. Med sprejodom so se
zibali prapori Orla, Čehoslovaki
so deloma v slovenščini, deloma
v češčini i srbohrvaščini vzkli-
kali kralji Petri, knezi — name-
stniki Pavli, kraljevini Jugoslaviji
i slovenskim dečkom i deklam,
Slovenci pa predsedniki ČSR dr.
Beneši, republiki čehoslovaškoj,
Orlom i katoličanskoi mladini.
Sprejod je zavio v uršolinsko
cerkev, kde so Orli bili pri slu-
žbi božoj i lepo spevali, nato pa
so se razšli na svoja stanovanja.

**Slovesen sprejem pred-
sednika čehoslovaškoga Or-
la, ministra dr. J. Šrameka.**
V Ljubljano je prišeo voditeo
čeških katoličanov, podpredsed-
nik češke vlade i predsednik
čehoslovaškoga Orla, minister
msgr. dr. Šramek, znameniti ka-
toličanski politik. S tem je če-
škoslovaška republika dala naš-
emi mednarodnomi mladinsko-
mi tabori najlepše priznanje. Na
kolodvoru so msgr. Šrameka spre-
jeli: minister dr. Miha Krek, ban
dr. Marko Natlačen, češki kon-
zul g. Minovski, predsednik ZFO
dr. Žitko i t. d. Sprejema so se
vdeležili slovenski dečki i dekle,
čehoslovaški Orli i Orlice i vel-
ka vnožina ljudi. Po sprejemi je

dr. Šramek odišeo na češki kon-
zulat, potem obiskao predstavi-
nike oblasti i tovariša iz borb za
narodno osvobojenje dr. Korošca.

**Čehoslovaški Orli i Or-
lice** so še te den počastili spo-
min naših duševnih velikanov:
spomenik pesnika dr. F. Prešer-
na i položili pred njega venec.
Popoldnevi so na pokopališči pri
sv. Križi položili šopek rdečih
rož na grob dr. J. Ev. Kreka i
nadškofa dr. A. B. Jegliča.

**Tudi polska katoličanska
mladina** je bila zastopana po
svojih odposlancih, med njimi
msgr. Leopold Bilko, predsednik
polske katoličanske mladinske
organizacije. Na kolodvoru je za-
stopnike Polse pozdravo dr.
Rudolf Mole. Polakov je prišlo
okoli 24.

Francozi, ki so se vdele-
žili tabora, so bili že na Rakeki,
na meji slovesno sprijeti. Še slo-
vesnejši je bio sprejem v Ljub-
ljani, tak da so bili presenečeni,
červeno jih je kardinal Verdier
opozoro, da tak lepoga sprejema,
kak v Ljubljani, v Sloveniji, ne
bodo nindri deležni. 27. junija
so Francozi počastili spomin
Neznanoga francoskoga vojaka,
zatem spomin Valentina Vodnika,
prvoga glasnika prijateljstva i za-
vezništva med slovenskim i ve-
likim francoskim narodom.

**Velkiva slovanskiva dr-
žavnika**, Jugoslov. minister dr.
A. Korošec i minister bratske
čehoslovaške republike msgr.
dr. Šramek sta se 29. junija do-
poldne poklonila spomini velikih
voditelov slovenskoga naroda,
nadškofa dr. A. B. Jegliča i dr.
J. Ev. Kreka. Molila sta na grobi-
teva, s pobožnim srcem sta se
spomnila dr. Kreka, s šterim sta
v Beči skupno bratila pravice
slovanskih narodov pod predvoj-
nov Avstrijev. Ministra sta šla s
pokopališča skoz častno četo na-
ših dečkov, dr. Šramek se je deč-
kom s skuzami v očeh zahvalo,
da so tudi prišli počastit spomin
njegovoga največšega prijatelja.
Nato sta tiho, kak sta prišla,
odišla, teva velkiva slovanskiva
politika, da še naprej pomagata
lústvi.

Tekme.

V nedelo pa so se začnole
že dopoldne na Stadioni med-
narodne telovadne tekme. Nastop-
pili so Čehoslovaki i Slovenci,
Francozi zavolo utrjenosti ko-
maj popoldnevi. Tekmovanja so
se nadaljevala v ponedlek, gle-
danci so bili vsi navdušeni, vsi
razočarani, tekmovalci so je vse
pridobili.

Akademija.

V ponedlek večer se je vr-
šila v velikoj dvorani Uniona
mednarodna akademija, šteroj so
prisostvjuvali vnoji odličniki, naj-
omenimo g. ministra dr. Kreka,
bana g. dr. Natlačen, škofa g.
dr. Rožmana, francoskoga kon-
zula g. Remenarda, čehoslova-
škoga konzula g. Minovskega
i t. d. Godba je zaigrala čehoslo-
vaško, francosko, polsko i ju-
goslovansko himno, nato je z
ognjevitim govorom nastop pred-
sednik ZFO dr. Žitko. Sledile so
pevske i telovadne točke posa-
meznih, na tabori zastopanih
narodov.

**Minister za telovno vzgo-
jo g. dr. Miletič med nami.**
On je tudi prišeo s svojov so-
progov i tremi sinji akademiki na
mednarodni tabor. Počakali so
ga minister brez portfelja g. dr.
Miha Krek, zastopnik ljubljans-
koga župana obč. svetnik g.
Vončina, predsednik mladinske
JRZ g. Šmersu, velika častna četa
slovenskih dečkov, dekeo i vnojo
drugoga občinstva. Po pozdravi
g. ministra dr. Kreka so mla-
denke podarile gospej ministrovj

lepi šopek cvetja. Častna četa
dečkov je napravila pri sprejemi
najlepši vtis. G. minister, ki je
pravoslavne vere i član srbsko-
ga Sokola, je pozdravo dečke z
„Bog živi!“ na to je četa odgo-
vorila z „Bog živi!“ — Te den
se je vršila tudi blagoslovitev
zastave vodstva dekleških kro-
žkov v Marijanišči. Botra zastave
je soproga g. bana dr. Natlače-
na. Po blagoslovitvi se je vršilo
veliko zborovanje, šteroga se je
vdeležilo okoli 300 zastopnic slo-
venskih dekel, zatem zastopnice
polskih i čehoslovaških dekel,
Orli, predstavnice Krščanskoga
ženskoga društva i Krščanske
ženske zveze. V govorih se je
povdarjalo geslo: „Z Bogom za
domovino“ i čuvanje našega le-
poga družinskoga življenja. Ču-
vati i ohraniti moramo tudi naša
katoliško zavest i lubezen do do-
movine. Zborovanje se je zaklu-
čilo z himnov „Slovenka sem“
i z „Gor čez izaro.“

**29. junij, zaključni den
mednarodnoga mladinskoga
tabora.** Naša mladina ga je zač-
nola s sv. obhajilom. V stolnici
je darjvao sv. mešo za člane
ZFO ljubljanski škof dr. g. Rož-
man, po dovršenom sv. opravili
je dečke nagovoro mariborski
škof dr. I. Tomažič. Za dekle je
bila služba boža v uršulinskoj
cerkvi. Češki gostje so meli sv.
mešo v cerkvi sv. Jožefa. Samo
v teh cerkvah je bilo razdelje-
nih nad 6800 sv. obhajil. Naša
država je te den dala katoličan-
skoi mladini, ki se je vdeležila
tabora, najvišje priznanje. Prišli
so najvišji predstavniki države s
knezom namestnikom Pavlom, ki
je zastopao našega mladoga vla-
dara Nj. Vel. Petra II., pokrovi-
tela tabora i predsednik vlade
dr. M. Stojadinovič. Dr. M. Sto-
jadinovič je prišeo v Ljubljano
ob 7:30. Na kolodvoru so ga ča-
kali ban dr. M. Natlačen s so-
progov, mestni župan dr. Adlešič,
podžupan dr. Ravnihar, predse-
dnik ZFO dr. Žitko i dr. i častna
četa dečkov. Pred kolodvorom
pa so čakale naše dekle v na-
rodnih nošah i velka vnožina
ludi. Z g. dr. Stojadinovičem so
prišli: predsednik senata dr. Ma-
žuranič, preds. Narodne skupščine
g. Čirič i drugi. Pozdravo je od-
lične goste g. ban i drugi odlič-
niki, nato so šli mimo častne
čete, štero je g. ministerski pred-
sedniki pozdravo z „Bog živi!“,
četa njemi je odgovorila z „Bog
živi!“ Dekle v narodnih nošah
so po pozdravi izročile g. min.
predsedniki šopek klincev.

Ob 8. je prišla z autom iz
grada Brda Nj. kr. Vis. kneginja
Olga. Pozdravo jo je g. min.
predsednik i g. ban. Malo zatem
je dvorni vlak pripelao Nj. kr.
Vis. kneza namestnika Pavla, ki
je ob zvokih godbe stopo, oble-
čeni v generalsko uniformo, na
kolodvor, kde ga je pozdravo g.
min. predsednik i g. ban. Knez
je šo mimo častne čete dečkov,
nato so dekle izročili knezi i
kneginji dva krasniva šopka rož.
Lústvo je pred kolodvorom na-
vdušeno pozdravlo kneza i
kneginjo. — Nato se je razvio
tak veličasten sprejod mladine,
da kaj takšega Ljubljana ne šče
doživela. Na kralja Petra trgi pri
Miklošičejvoj cesti je stala tri-
buna za častne goste. Na čeli
sprevoda je šlo 120 biciklistov,
za njimi konjeniki. Včas i za temi
so prišli zastopniki Polse, šte-
rim so sledili francoski telovadci.
Nato so prikorakali čehoslova-
ški Orli i Orlice. Kda so po-
nehali navdušeni vzkliki tem sku-
pinam, je nastala tišina. Prika-
zali so se naši prapori, za njimi
dečki i dekle v krogih, nato oni,
ki si neso mogli zavolo nepre-
magljivih težkoč nabaviti krogov,
pa so vseadno prišli na te veliki

svetek. Mogočno reko je tvorila
naša slovenska mladina, oči so
žarele v navdušenji, pozdravljala
je ta naša mladina, naš ponos i
nada bodočnosti, častne goste na
tribuni, ki so njej navdušeno od-
zdravljali. Z obeh strani ceste pa
so vnožine naroda pozdravljali
mladino. Veličasten sprejod je
zaključila Prosvetna zveza. Za šti-
rimi jahači je prišeo odbor te
zveze, nato kola s simboličnim
znakom „Vere“: velki križ. Sled-
dili so njemi „Vojvodski stol“
presto slovenskih kmetov. Za
„Napoleonom“ i „Ilirijom“ nesejo
ženske v narodnih nošah 200.000
podpisov, ki jih je narod zbral
ob priliki Majniške deklaracije,
da ne bi v Beči mislili, da dr.
Korošec sam šče Jugoslavijo. Za
tem se je pripelao voz, ki je
predstavljao vresničenje toga dela
— Jugoslavijo. Obrtniki i vsi naši
stanovi so bili zastopani v tom
sprevodi.

Vsa ta ogromna reka ludi
se je stekala v Stadion, kde se
je vršila služba boža, šteroj so
prisostvjuvali tudi častni gostje.
Slovenska mladina se je posve-
tila, obdana od svojih francoskih
čehoslovaških i polskih prijate-
lov, vernoj službi za kralja i dr-
žavo. Mladino je nagovoro ljub-
ljanski nadškof dr. Rožman, ki
je v svojem govoru povdarjao,
da naj bo naša mladina slobodna,
naj gospoduje naj svojimi stra-
stmi, slobodna naj bo po duhi.
Nato je darjvao sv. mešo mari-
borski škof dr. Tomažič. Zaklu-
čili so službo božo z himnov
„Povsod Boga“. Nato je meo
govor predsednik ZFO dr. Žitko,
ki je pozdravo navzoče odličnike
i dao izjavo, da bo naša mla-
dina delala za državo i proso
kneza namestnika, naj sprejme
to izjavo na znanje. Med govo-
rom so vnožine navdušeno vzkri-
kale knezi i kneginji, da je mo-
rao govornik dostakrat henjati.
Po govoru so knez i kneginja, za
njima pa dr. Stojadinovič i dr.
Korošec, med navdušenimi vz-
kriki zapustili Stadion.

Popoldnevi pa je bio na
Stadioni krasen telovadni nastop
mladine, šteromi so prisostvjuvali
predsednik vlade dr. Stojadino-
vič, naš voditeo dr. Korošec, več
ministrov, oba slovanskiva škofa,
predstavniki skupščine i senata,
župani i cerkveni dostojanstve-
niki. Dečke je pred njihovim na-
stopom nagovoro minister za te-
lovno vzgojo naroda g. dr. Mi-
letič, ki je povdaro, da ga veseli,
ka njihov cio ne samo telovna
vzgoja, nego tudi narodna, ver-
ska i jakostna. Čestitao jim je k
lepim uspehom. Svoj govor je
zaključo z „Bog živi!“

Naša mladina je pri toj pri-
liki pokazala, da je sposobna za
veliki razvoj. Dokazala pa je tudi,
da so njeni voditelje prav za-
rezali brazdo njene športne vz-
goje. S svojim zastopom si je
osvojila srca vseh gledalcev.

Po veličastnij dnevaj
mladine.

Mednarodni mladinski ta-
bor, ki ga je organizirala i vo-
dila slovenska mladina, se je
srečna i nad vse lepo dovršo.
15.000 zbrane naše mladine je
dokazalo, da je vredno visikoga
pokroviteljstva, štero je prevzeo
Nj. Kr. Vis. Peter II. Vse se je
zvršilo v največšem redi, Slo-
venci smo pokazali, da smo vi-
siko kulture narod, ki zmoro
kaj takšega. Vnoje tihe žrtve,
doprinese v te namen, ne so
bile zaman. Celo nasprotniki, šte-
rim je bila ta naša prireditve trn
v peti, so pravili: „Če bi znao,
da bo tak velka reč, bi šo gledat.“

Odlični gostje, ki so prišli
na tabor, so zapustili Ljubljano
v najbolšem razpoloženji. Tudi

NOVINE SLOVENSKE
STAVOTVORSTVO
KRAJINE

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v
Črensovcih, Slov. Krajina.
Letna naročnina v državi 30 Din., me-
sečno 2:50 Din., v inozemstvu 72 Din.,
mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100
Din. Na skupni naslov pri širitelaj v
državi je letna naročnina 24 Din., me-
sečna 2 Din. — Plačati se mora naprej.
Štev. položnice 11806. Rokopisi se ne
vračajo. — Cena oglasov: Cela stran
800 Din., pol stran 400 Din. i tak niže
Poslano i med tekstom vsaka reč 2 D.,
mali oglasi do 10 reči 5 Din., viševsaka
reč 1:50 Din.

gostje, ki so dali našoj prireditvi mednarodni značaj, so zapustili našo domovino z najboljšimi vtisi. Bratje Čehoslovaki so bili vsi presenečeni nad iskrenostjo in prijaznostjo Slovencev. Nindri ne bilo dobiti Čehov samih, povsedi so bili pri njih Slovenci, ka dokazuje povezanost teva dva bratskiva naroda. Pred odhodom so Čehoslovaki povabili Slovence, naj drugo leto pride v Prago bar telko Slovencev, kak je bilo Čehov pri nas.

Francoski gostje so bili vsi očarani nad zmagoslavim nastopom naše mladine. Francozi so trdili, da kaj takega neso ešče doživeli i gostolubja, s šterim so bili sprejeti v Sloveniji i pa tak veličastnih manifestacij. Posebno se jim je dopadno nastop naše mladine v tak velkih skupinah, pravili so, da oni kaj takega ne zmorejo.

Polaki so zapustili Ljubljano jako zadovoljni. Zahvalili so se za lubeznivi sprejem i izrazili svoje priznanje slovenskomi narodi, ki čeravno je mali, zmoro tak veliko prireditev. Povabili so Slovence na slavnosti, ki se bodo vršile letos septembra v Čenstochovi, gde kraljuje Mati boža, kralica Polske.

Vse je bilo vzorno vrejeno na toj velikoj mladinskoi prireditvi. Zdravniška pomoč in rediteljje so izvršno vršili dužnost. Ljubljanski posestniki so, zvün malih izjem nasprotnikov, okrasili svoje hiše z zastavami i zelenjem. Ljudje so šli na roko inozemskim gostom, ve je s tem Ljubljana samo pridobila na svojem ugledu kak tujskoprometno mesto. Tej dnevi ostanejo vsem, ki so se mednarodnoga mladinskoga tabora v Ljubljani vdeležili, v nepozabnom spomini.

Pri toj priliki ide zahvala vsem, ki so se trudili i pripomogli, da je prireditev sijajno uspela. Odličnim gostom, ki so povekšali njeni zvünešnji sijaj, voditelom mladine, ki so jo tak sijajno organizirali. Tüdi železniška služba je odlično izvršila svoje delo. Posebna zahvala ide našemi prometnomi ministri dr. Mehmed Spahi, ki je potom nizižane vozne pripomogete vnoig, da so se mogli tabora vdeležiti.

Slovenskoj katoličanski mladini pa vse priznanje za njeni trüd i delo, šteroga sadove je pokazala v dnevih tabora. Le naprej po začrtanoi poti! Bog živi!

Komunisti jemlejo Rdečoj Španiji vse njene umetniške vrednosti.

Lüdje, ki so pobegnoli iz Barcelone, so dali italjanskomi listi „Giornale d' Italia“ nove podatke, kakše špekulacije vršijo šefi bolševiške Rusije v levičarskom deli Španije. Tej lüdje trdijo, da so iz cele Katalonije i Valencije odnešene v Rusijo stvari, ki so mele umetniško ali ovak velko vrednost. Rusija se v zadnjem časi brani španskih levičarskih šefov, kda se ide za kakšo vekšo pomoč. Za bojni material, šteroga davle Rusija Rdečoj Španiji, pa zahtevle, da njej mora Španija naprej dati zlato ali dragocene predmete. V levičarskom deli Španije so tak stalno ruski specialisti, ki ropajo cerkve, muzeje i privatne zgradbe i spravljajo dragocene i umetniške stvari v Rusijo.

Našim v Franciji.

Pri meni lejko dobite molitvenike „Hodi k Oltarskomi svestvi“ i „Pri Jezusu“; vsaki izvod 15 Din. — Naj si vsaki izseljenec küpi edno „carte de la France“, ki košta samo par frankov, pa tam pogledne, gde se šteri den zbiramo, ka ne bom par dni po tistom iz takših krajov dobivao pitanja, gda ta pridem. Camplin, Paris XI. Bd. Voltaire 57.

Nedela

po risalaj peta.

Evangelij (Sv. Mataja 5.) Tisti čas pravo je Jezus vüčenikom svojim: Či ne bode obilnejša pravica vaša, liki Pisacov, i Farizeušov, ne pridete vu Kralstvo Nebesko. Čüli ste, ka je povedano tim starim: Ne mori, ki pa mori, vreden bode sodbe. Jas pa velim vam, ka vsaki, ki se srdi na brata svojega, vreden bode sodbe. Ki pa pove brati svojemi: raka, vreden bode spravišča. Šteri pa povej: norc, vreden bode peklenškoga ognja. Či zato prineseš dar tvoj na Oltar, i tam se spomenes, ka brat tvoj ma kaj proti tebi: ostavi tam dar tvoj pred Oltarom, ino se idi prve mirit z bratom tvojim, i tuda pridoci aldiu dar tvoj. Poglihaj se s protivnikom tvojim hitro, dokeč si na poti ž njim, naj te kak ne da protivnik sodci, i sodec te da slugi: i vu temnico se vržeš. Zaistino velim tebi, ne boš vö šo odnet, dokeč ne plačaš slednjega filera.

„Če vaša pravičnost ne bo obilnejša kak pisacov i farizejov, ne pridete v nebesko kralstvo.“

Bog je že od negda Izrael-skomi lüstvi natenkoma določo postav, po šterih so se mogli ravnati. V desetih božih zapovedaj jim je povedao, ka smejo i ka ne smejo. Za zvüčanje je bilo zadosta, da so se držali teh zapovedi. Proroki so pa večkrat povdarjali, da pride Mešijaš, ki jedini bo meo oblast dodati k starim postavam nove. Judovski voditeljje pa, farizeji zvani, neso mogli potrpeti, nego so v svojoj gizdi bože postave razlagali po svoje. Ščasoma so tak vse spremenili, ka je lüstvo več ne znalo razločavati bože postave od farizejske. Farizeji so li vse preveč na zvünešnost gledali, v srci pa so bili puni gnüsove.

To je grajao Kristuš, to je grajao sv. Pavel rekoč: „Črka mori, düh pa oživla.“

Črka, to se pravi: gola zvünešnost je mrtva, düh je pa življenje. Črka je to, ka je pri orehi ali jajci lüšina. Ka ščeš s samov lüpinov? Ali boš od lüpine sit? Niti ednok je nemreš vjesti. Düh je pa to, ka je pri orehi jedro. Samo jedro moreš vživati, samo od njega maš kaj. Potrebna je tüdi lüšina, da jedro v sebi nosi; a prazna lüšina je nikaj.

Med krščeniki je tüdi dosta praznih lüpin. Toga je ne kriva kršćanska vera, ki je popolna, brez vseh napak, nego so krivi posamezni lüdje. Menjka njim kršćanskoga jedra. Preveč dajo na zvünešnost svojega kršćanstva. Brezi düha so, brezi življenja.

Poglejmo! Če pridejo nešterni lüdje samo do cerkvi, notri pa ne, je to znamenje, da so ešče kršćeniki, inaci sploh nebi prišli do cerkvi. A kakše je to kršćanstvo? Ime kršćansko — brezi vsakšega kršćanskoga düha. Lüšina brezi jedra.

Drügi pridejo pač v cerkev, a so tü samo telovno, z dühom i srcem se bože službe ne vdeležujejo, ali samo slabo. Tüdi pri teh je lüšina jako prazna, kršćanskoga düha je malo.

Pa tüdi takšim, ki se cerkvenoga življenja vsikdar i pravilno vdeležujejo, k sv. meši hodi, svestva prijemlejo, itali kršćanski düh, če to delajo samo tak bole na zvüna, premalo pa z dühom i srcem. Düh Kristušov njih düha ne prešino; njih kršćanstvo je površno. Proti takšim je Bog že v staroj zavezi pravo: „To lüstvo me časti z vüstnicami, njih srce je pa deleč od mene.“

Takša je bila pobožnost farizejov. Samo na verske zvünešnosti so se obešali, srce pa jim je bilo puno gnüsove: gizdosti, nevoščenosti, sovraštva. Ti pobožnjaki so protistali vsem navukom, opominom i čüdom Jezušovim. Njihova pobožnost jim je nikajne branila, da so strastno zahtevali smrt nedužnoga Jezusa, da so bičali apoštole, kamenjali Štefana i morili drüge kršćenike.

V prepovedanom départementu.

Že v Ljubljani na francoskom konzulatu so mi natisnoli v potni list, ne samo da nesmim v Španijo, liki tüdi v samoj Franciji nesmim v 3 départemente: Haut-Rhin, Bas-Rhin i Moselle. Včasi me je začnolno skrbeti, ka sem iz teh krajov meo naslove izseljencov, da so me pa potolažili, da prej v samoj Franciji dobim dovoljenje. Tü so mi pa še v receptis za carte d'identité napisali, ka nesmim gdešče hodi. Dobro, ka so me izseljenci iz teh krajov nej včasi zvali. Na našem Poslanstvu so me tüdi tolažili, ka prej že dobimo dovoljenje. Pa je rejsan brez prošnje prišlo: Bio sem pozvani na préfecture de police té, gda so popisavali vse inozemce i zdaj so mi prečrtali tisto omejitev, vendar zato, ka sem dotistih mao nikaj nej „prikacao“.

Tak sem se v soboto 25. junija mirno pelao proti Moselle z brzovlakom, ki se je na 354 km dugo progi samo ednok stav, vozo pa je malo več kak 4 vüre. Vročina je bila pošena, té sem pa bio jako zadovoljen, da sem v Metz-i morao čakati 1 i 1/2 vüre, ka sem si malo piva spio, premišlavo od predge, pa še „anticipirao“. Nato še 37 km z bole počasnim vlakom i že sem izstopo v Brulange. Tü sem pa skorom v zadrego prišao: na postaji so me čakali g. plebanoš, ki so me ednok latinski, ednok pa še bole prijazno francuski povabili, naj pridem med svoje „Čehoslovake“ (té sem njim pa v drugom pismi parkrat z rdečim natipkao „Jugoslovane“, pa so vpamet vzeli); poleg njih pa leka 10 naših z velikim pušlom rož: Vuk Matjaš (ki pa nemajo nikaj vuki podobnoga —) i Kranjec Katica sta me tak lepo pozdravila, kak to vendar samo naši dobri izseljenci znajo. — Morali smo pozdrav zalijati v kantorovoj oštariji samo, ka so nej dali, da bi jaz plačao, čeprav je bila osmina mojega goda.

Pomali se nas je nabralo prek 15, te smo pa zaspevali naše cerkvene i svetne pesmi. Tüdi tü zapišem, da so tak vsi ešče moji izseljenci nej spevali kak tü: te pa nej čüda, ka so Francuzi celo nad okna lükali, ka so gvüšno mislili, ka jih najmenje 30 spevle.

Že je 10 minolo, gda smo, celo pot spevajoč, šli do mojega prenočišča na farof: gvüšno vam nej trbej posebi praviti, da so se tüdi povesi okna pa dveri odpirala, zvekšega so pa itak ešče bili lüdje pred hišami, ka Francuzi majo to, ne vem či lepo ali ali kakšo navado, da večer do najkesejše vöre verostüjejo, te pa zajtra pa do najkesej potegnajo. Nekak poučno je minolo, gda sva z g. plebanošom prihajala iz cerkve, gde sva vse pripravila. Zglednem se na svetle zvezde rekši: vütro de lepo. — Vnoči me pa prebüdi grmlajca pa dešč, samo ka sem nej vtegnol dugo poslušati, tak sem bio zaspani, ka zadnje čase mam srečo najranej opounoči iti spat i stanoti ob 5 vüri, gda sem v Parizi; gda pa pridem med izseljence, te pa lejko malo duže potegnem.

G. Matjaš so računali okoli 30, prišlo jih je nad 60! Dve sta na rokaj prinesli dete. Pa en mali slovenski deček je bio med nami.

Ob 10 vüri se je začnola procesija; noso sem Najsvetejšo. Med potjov sem 2-krat blagoslavlao. Zanimivo je bilo to, da je bila pot potrošena tüdi z lepov zelenov travov. Nato sem spevao velko mešo. Priznati moramo, da so Francuzi krasno spevali latinsko Glorio i Credo i to cela cerkev s takšov lehkotom i navdušenjom, kak sem dozaj ešče v Franciji nej čüo. Ali tüdi naše slovenske pesmi po darü-

Slovenski kršćanski delavec.

Nadvüre se plačajo 50% več.

Zakon o zaštiti delavcov določa, ka se morajo plačati delavcom vse vüre, v šterij se dela prek določenoga časa, bodisi, ka je to bilo dovoljeno ali nedovoljeno, najmenje 50% več od redne plače. Ka se to pravi, prek določenoga časa, smo razložili v zadnji Novinaj. Te povišek vala tüdi za takzvano akordno delo. Pri akordnom deli se računa kak redna plača od vüre telko, kelko bi prišlo na vüro, če bi razdelili tjedensko akordno plačo na redne vüre celoga tjedna. Ta določba je tak stroga, ka je kaštigan tisti, što je ne drži. Itak se pa ravno proti toj določbi največkrat greši. Nešterni delavci so se pogodili, ka do delali tüdi nadvüre za redno plačo, zato je ne terjajo i jim je podjetnik ne izplača. Vsaki delavec pa naj zna, ka takša pogodba s podjetnikom ne valavna i ne drži. Podjetnik to tüdi dobro zna.

Istina je, ka se delavec največkrat ne vüpa zahtevati te nadvürne plače. Dostakrat je za delavca istinsko to žmetno. Tü pa ravno pride na pomoč delavci njegova organizacija. Dosta slu-

čajov mamo, kda so delavci du-gaja leta bili brez toga zaslužka, kda so se pa organizirali v Zvezi združenih delavcov (ZZD), jim je zveza izposlovala to pravico. Če je delavec organiziran, se pritoži na svojo organizacijo, če se njemi godi krivica i njemi ne potrebno hoditi do podjetnika. Organizacija vse potrebno vüini za njega.

Kak smo že povedali, ma delavec mogočnost, ka si nadvürni zaslužek iztoži, če neide inaci. Za tožbo pa mora delavec prinesiti dokaze, ka je zaistino telko pa telko nadvür delao. Zato si naj delavec shranjuje tjedenske plačilne liste. Če teh nej v navadi, naj si sam v koledarček ali na kakši drugi papir piše, kda pa kelko nadvür je delao.

Rado se zgodi, ka delavec pri izstopi iz službe podpiše izjavo, ka se odpove vsakšoj nadaljnjoj zahtevi do delodajalca. Večkrat podpiše tüdi, ka nema tüdi za nadvüre nikaj več terjati. Delavci zato naj takše izjave ne podpišejo. Pri sodišči se verje takšim izjavam i delavec zgübi tožbo.

DELAJSKE NOVICE.

Na Stadioni v Ljubljani je na tabori nekaj iz Slovenske krajine šteo gučati z urednikom delavskoga koticika v Novinaj zavolo delavske organizacije v Slovenskoj krajini. Naj se dotičnik pismeno obrne na urednika!

Stavbinski delavci v Ljubljani, ki delajo pri stavbi „Notre dame“, so meli v soboto, dne 25. junija volitve obratnih zavüpnikov. Vse zavüpnike je dobila ZZD (Zveza združenih delavcov). Socialistični odposlanec je šteo delati med delavstvom zmešnjavo. Pri volitvaj je pa dobo eden sam glas. Delavstvo dobro zna, ka njemi socialisti nemrejo pomagati i so za to ne sposobni, zato se drži prave delavske organizacije ZZD.

V Ptujji so začnoli z organizacijov ZZD. V nedelo, dne

Še eden švicarski kanton zabranjuje delovanje komunistov.

Vrhovni svet kantona Uri, ednoga izmed 25 tih, iz šterih obstoji švicarska republika, je dao odlok, šteri zabranjuje delovanje komunistov v tom kantoni. Zednim zabranjuje delovanje vsem drugim levičarskim

organizacijam, nevarnim državi i javnomi napredki. — To je že peti švicarski kanton, ki je dao odlok, s šterim zabranjuje delovanje komunistične i levičarskih strank.

vanji, pozdigavanji i prečiščavanji so dobro šle. Predgao sem med mešov, g. plebanoš so v nedelo pred tem povedali „jugoslovenski svetek“, pa so odpovedali francusko predgo.

„Približavali so se Njemi vsi grešniki, da bi Ga poslušali. Farizeušje so mrmrali: Te grešnike sprejema i je ž njimi.“ Tüdi mi grešniki bomo naskori jeli ž Njim. Na mednarodni euharistični kongres smo nej mogli, mamo tü maloga našega, pri šterom je tüdi več narodnosti: Slovenci i Hrvati, Francuzi i Nemci. V dühi smo združeni z mednarodnim taborom v domovini (zanimivo, da je tam francuska katoličanska mladina dosegla krasne zmage, kak sem te dni zvedo iz francuskih i slovenskih dnevnikov), mi potniki izseljenci. Ali nej nam je pretežko, zato, ka je On tüdi z nami. Dnes je celo šo na naše ceste i nevidno blagoslavlao tüdi naše vsakdenešnje življenje: v hižaj, na polaj, povsedi, da nam ja nej bilo več prežmetno, da bi se ležej večkrat opitali: kak bi On zdaj na mojem mesti vüino. Hodo je z nami v podob, kak negda z izvolenim lüdstvom na poti v oblübeno zemlo. Bože Telopomaga tüdi

našemi teli, ne samo düši. To trbej probati z živov verov, kak so jo meli prvi kršćeniki, gda so od toga sploh nej mislili, da k svetomi prečiščavanji ne bi šli, bojali so se samo pred nevrednim vživanjem Rešnjega Tela, kak Paveo piše. Razlika med posvetnimi vžitki i presvetimi je v tom, da vživanje prvih rodi prenasličenost i odvratnost, vživanje sv. skrivnosti pa vsikdar vekši i bogši tek. — Samo začniti je težko. — V tom meseci lübezni Svojega Srca kak da bi ravno za vas izgovarjao reči: Pridite k meni vi, ki delate, ki ste z delom preobteženi i jaz vas polejšam. Moj jarem je sladki i breme je lejko; je jarem, ali nej bridki; je breme, ali nej žmetno. Kak da bi posebi za vas kričao (od reči do reči prestavljeni „clamabat“!): Če što žeja, naj pride k Meni i pije. Pijete tüdi Njegovo presv. Krv, gda Njegovo Telo vživete. — Pijete v teh dnevaj žeje, dühovne i telovne, dokeč ne pride tisti najsrečnejši den, gda bomo začnoli piti v večnosti, gda de nas napajao z vletokom svoje blazenosti („torrente voluptatis potabit“). V teh dnevaj vročine smo se zaglednoli v skrivnostno skrito,

Glasi iz Slovenske krajine.

Odbor Rafaelove družbe za izseljence Slov. krajine je 30. junija obdržal sejo v Soboti. Te so se vdeležili poleg predsednika sledeči gospodje: dekan Jerič, nar. poslanec dr. Klar, župnika Bakan i Vojkovič, šolski upravitelje Tratnjek, šef borze dela Kerec, zadržaniva sta bila i se opravičila podpredsednik g. Bejek i profesor g. Maucec. Na tri vure trpečoj seji se je z vsov lubeznostjov razpravljalo od nešteto pitanj naših izseljencov i sklenilo, da napremo vse moči, da njim pomoremo. Sklenilo se je tudi, da naša družba ostane samostojno i kak takša se včlani v osrednjo ljubljansko zavolo vekše pomoči naših izseljencov i da družba poskrbi našim sezonskim delavcom v Belji i na Čoki duhovnika, ki je obišče i versko potolaži z dušnim pastirstvom.

Vmrila je po dugoji mučnej bolezni Žizek, r. Škafar Treza v 60 leti starosti v Kamenščaki, kama se je pred leti z Črensovec preselila. Pokojna je mati duhovnika Žizek Karola, njena hiša pa stalna naročnica naših listov. Naj njej Srce Jezusovo plača goreče molitve, štere je duga leta opravljala za duhovnike. Njenim ostalim naše sožalje.

Turnišče. Širitelje z naše fare smo se dali fotografirati z našim g. dekanom i sliko poslali na uredništvo Novin.

Črensovci. Zdaj v nedelo se je dalo osobje uprave Novin slikati kak tudi širitelje črensovské fare.

Zdavanje je bilo v Belvinci v rim. kat. cerkvi. Pod tem naslovom piše Duševni List od 20. junija sledeče: „Oča evangeličanske snehe je kantor pucanske fare. Njena mati je hči evangeličanskoga kantorvučitelja i obprvim je bila žena evangeličanskoga duhovnika. I či te roditelov je reverzališ dala na škodo naše cerkvi. Pričakujemo, da ete kantor dojpotezne na samoga sebe gledoč zvezane konsekvence-či se je eti zdavanje zgodelo resan brezi njegovoga znanja ino vole i proti obečanju ženina, praj pred svedokima danomi.“ To teliko pomeni, ka i te razmeli, ka si je g. Casar Vinko, gančki šolski upraviteljo za ženo vzeo hčerko g. kantora i bivšega pučonskoga vučitelja, šteroga žena je obprvim bila žena luteranskoga farara. Za veliko žalitev drži to Duševni list i zahteva, ka

a svetlejšé bože Sunce. Parkrat med procesijov je zapihala sapica, da ja ne pozabimo na Njegovoga Duha, ki naj vam vsigdar v vaših srcaj tolažilno predga. Nato sem se v francoščini zahvalo g. plebanoši i njüvim farnikom. Bože Srce, ki se je v vašoj deželi razodelo sveti potom vaše svete redovnice Marjete Marije Alacoque, naj vas napuni z vsem blagoslovom.

G. plebanoš so se mi včasi zahvalili z želov, naj bi Bog mojo molitev posluhno. Med sv. mešov so naši izseljenci bili pri skupnom sv. prečiščavanji vsi zvün nešternih, ki sem jih prečisto že pred mešov, ka so zavolo telovne slabosti nej mogli biti duže natešče. Obed je bio bole v duhi nemške kuhinje, jako dober, samo malo preveč „zasoleni“: smo se najprej prle pozabili točno pogoditi; odzdaj toga gvüšno več nikdar ne pozabimo! Sezna, ka smo se tudi malo duže zamüdili, ali itak nas je puna cerkev Francuzov do pol dveh vüri potrplivo čakala, da smo prišli k večernicam. Najprej so bile latinske vešpere, znova so vsi spievali psalme, nato pa mi litanije Srca Jezusovoga.

Zahvalili so se mi g. Matjaš i edna izseljenka z lepov de-

naj odstopi g. kantor, zakaj je dovalo, ka je hči vzela katoličanca i privolila ka do deca katoličanska. Reverzališ pomeni obvezo, ka do deca katoličanska. Zato sta se lejko zdala v kat. cerkvi. Teliko nam je znano, ka se mladi par zaistino lübi i je pripraven vse žrtve prnesti, naj samo ostane mir boži med njima, šteroga sta zadobila pri svetom zdavanji. Ne nam je pa znano, ka bi mladoženec bio dao izjavo, ka do deca luteranska. Če bi to dao, bi njegova zaročnica ne dala nasprotne obveze.

200 jezero din za najpotrebnejša javna dela. Banska uprava v Ljubljani je na intervencijo i prošnjo g. advokata i bankosoga svetnika Bajleca odobrila znesek 200.000 Din za najnujnejša javna dela v soboškom srezu. Od toga bo šlo za popravilo ceste pri Gradi 50.000 Din, za regulacijo Ledave 50.000 Din, ostalo se bo porabilo za druga najpotrebnejša cestna dela kak tudi za ništerne vodnjake. Ponovno lepi uspeh g. Bajleca, šteroga tudi Murska krajina nede mogla zatajiti, četüdi njoj nede po voli.

Krog. Mati sebeščanskoga g. plebanoša so teško zbetežali. Želemo njim skorajšnje ozdravljenje i prosimo molitve naših naročnikov za betežnico.

Na sirotišnico Deteta Marije v Turnišči so darüvali g. Holsedl Anton, kaplan, 100 Din i tri molitvene knige za siromaško deco. Marijka povrni njim.

Filovci. Dogradili smo iz lübeznosti do Jezusove Matere, Pomöčnice kršćenikov kapelo. Naskori bo posvečena, ka pravčasno objavimo.

Na podporo Novin je darüvao g. Osterc Peter, trgovec v Belvincih, 50 din. Bog povrni!

Na misijon mrs. Kereca v Junnanfu je darüvala Kramar Verona v Chicagi 2 dolara. Penez odposlan na Rakovnik po položnici Novin.

Naročnino za Farkaš Kato, Hotiza — Mirišče, je plačala hči Dovečar Ana v Chicagi. Prosimo širitela, da njej redno dava Novine i Marijin List.

Šofersko šolo smo pripravili v meseci juliji odpreti v Soboti. Interesenti naj se osebnostno javijo ali pa pismeno sporočijo: Vodstvi šoferske šole Jugosl. Turing Kluba v Soboti hotel „SLON“.

klamacijov. Eden moški mi je ovado, da je evangeliom te nedele poslušao pred ne vem kelkimi leti, gda je odhajao zdomi, nej čüдно, da so ga v cerkvi skuze pobile, vej so ništerne Hotizanke še v gostilni, gda so se po vnoh letaj najšli stari znanci. Tüdi jaz sem najšeo dragoga znanca z Dol. Slaveč; si lejko mislite, da sva si mela dosta povedati.

Za hip nas je par poglednolo na bližanjo fermo, gde jih več naših dela: patronka nas je fotografirala. Že je šlo proti pounoči, gda sem prišao na faro; g. plebanoš so me čakali; prestüdirala sva vozni red i so se mi sami ponüdili, da do mi zajtra rano ministrirali, ka sem v Pariz že prekesno prišao za mešüvanje. Na poti na vlak sem še gučao z zadovolnim cemeštrom i ednim našim izseljencom. Zdaj pa gledam fotografijo, gde poleg dragih izseljencov najbolje naprej stojijo seri g. plebanoš, ki jim je venda bojna odrezala celo nekaj prstov na roki — gledam jih ščista posüšenoga kak svetoga francuskoga plebanoša Ivana Vianneya, pa sem za svoje izseljence tam pri njih nej preveč nemiren...

Camplin.

Brezovica. Jun. 23. je v Gospodi zaspala po sprejemi svestv za vmirajoče Špilak r. Litrop Marija v 67 leti starosti. Pokojna je hodila vsaki den k božoj službi i bila naročnica naših listov od začetka, kak ti izhajajo. Hčer je posvetila Bogi, v dalnoj Braziliji misijonari. Sladko Srce Jezusovo, ki jo je za svoj god k sebi pozvalo, naj njej v obilnosti plača krščansko življenje. Molimo za njo. Moži i celoj družini naše sožalje i tolažbo božo želemo.

Razrešen državne službe izseljenskoga poslanika je po odredbi ministrstva za socialno politiko i narodno zdravje dozdašnji poslanik Samec Hinko. Na njegovo mesto v Düsseldorf-i je imenüvani Mirko Kranjc, pristav toga ministerstva i bivši izseljenski poslanik v Brüsli.

Darü na nove orgole v Turnišči. V Bridgeportu sta nabrali Marija Kish roj. Horvat i Bara Horvat roj. Miholič obe iz Turnišča 40 dolarov. Darüvali so: Marija Kish roj. Horvat 5 i pol dolara. Po 2 dolara so darüvali: Horvat Štefan i Bara roj. Miholič, Anton Cipot od Lipe, Markoja Štefan i žena Marija roj. Dominko od Lipe, Štefan i Bara Horvat (Premošovi) iz Turnišča. Po 1 dolar so darüvali: Štefan Horvat Špolarov iz Turnišča, Hull Marija roj. Štefanec iz Turnišča, Tkalec Štefan i Terezija od Lipe, Štefanec Karol i žena Ana iz Turnišča, Krašovec Bara roj. Laki iz Turnišča, Horvat Martin od Lipe, Zagorec Jožef i žena iz Turnišča, Žalig Martin i žena iz Turnišča, Čeh Marija roj. Raj iz Gomilic, Kociper Vanči i žena iz Turnišča, Horvat Štefan i žena iz Gomilic, Bohneč Magdalena od Lipe, Antalič Agata iz Dokležovja, Ošljaj Štefan i Katarina iz Filovec, Toni i Verona Kolar iz Brezovice, Horvat Jožef i žena (Čórovi) iz Turnišča, Tratnjek Janči i Verona iz Brezovice, Hozjan Julijana roj. Laki iz Turnišča, Nemec Franc i žena Bara roj. Radoha iz Gomilic, Duh Jožef i žena Marija roj. Gerič od Lipe, Matjašec Ivan i Ana iz Turnišča, Horvat Franc iz Turnišča, Hofmann Jožefa žena iz Turnišča, Tivadar Anton i familijska iz Turnišča, Berden Franc i žena Verona roj. Raj iz Gomilic, Horvat Jožef i Ana iz Gomilic. Pol dolara sta darüvala Režonja Jožef i Bara iz Renkovec. — Vsem darovnikom, posebno pa gospema, sterivi sta dare nabirale, najlepši Bog plati. — Jerič Ivan, dekan.

Za društveni dom pri Sv. Sebeščani so darüvali v dinarah iz ipozemstva sledeči: iz Pečarovca: Ficko Vera, 100, Zelko Karol, 100, Ficko Alojz 80, Zelko-Komin Linika, 60, po 50 pa sledeči: Od Sebeščana: Broder Kalman, Horvat Marija, Panker Ivan, Sever Adela, Panker Franc, Celec Franc, Celec Alojz, Horvat Franc, Petrijan Karol, Palatin Alojz i žena Alojzija, Šantavec Marija; iz Šalamenec: Šeruga Štefan i žena Kristina, Gomboši Franc, Gomboši Marija, Kološa Franc, Gomboši Terezija, Pintarič Ana; iz Prosečkevesi: Fujs Klarica, Kerec Karol, Kerec Marija, Fujs Terezija, 40, Fujs Anton, 20, Fujs Janoš, 20, Fujs Verona i brat Aleksander, 50; iz Bdonec: Drobec Marija, 50, Zelko Alojz iz Prosečkevasi, 25, Gomboc Eteika iz Mačkovec, 50.

Sreski odbor društva Rdečega križa v Dol. Lendavi je razdelio v smisli določil zakona o Rdečem križi kot prvo pomoč med najbolje težko prizadete poplavlence v lendavskom srezu 15.000 Din. Sredstva za to prvo pomoč je dobil sreski odbor Rdečega križa deloma od glavnoga odbora R. K. iz Beograda, deloma od banovinskoga odbora R. K. iz Ljubljane, lepo svoto nad 5.000 Din. pa so v te namen nabrale velenjene lendavske dame. Podpisani odbor si šteje v prijetno dužnost, da se javno zahvali ne samo lendavskomi prebivalstvu, ki se je kaj rado odzvalo i darüvalo lepo svoto v te blagi namen, tüdi p. n. damam, ki so z vsov požrtvüvalnostjov pobirale od hiše do hiše prispevke za poplavlence. Samo tak smo mogli tüdi mi v celom srezu sto najbolje prizadetim poplavlencem z vekšov denarnov podporov na pomoč. — Za sreski odbor Rdečega križa v Lendavi.

Blagajnik: Predsednik: Novak Jurij. Verbašnjak Janko. **Cankova.** Na Vidov den v tork dne 28. junija t. l. smo meli redko, a lepo slavnost na Cankovi. Blagoslovo se je temelni kamen

za novo šolsko poslopje, ki se zida zdaj poleg staroga poslopja, štero je že podrti i temelj za novo šolo že gotov. Šolska mladina se je vdeležila pod vodstvom domačega vučitelstva sklepne šolske sv. meše, potem pa so se vsi vdeleženci s šolskov mladinov podali na prostor, kje bo nova šola. V imeni kraj. šol. odbora i kak predsednik občine na Cankovi je pozdravo vse navzoče g. Vogler Viktor v dugšem govoru, nato pa dao reč šol. upraviteli g. Kočar Karli. Govornik je navajao podatke od zidanje šole, zakaj se zida v teh težkih časaj nova šola, kak tüdi se je javno zahvalo kr. banskoj upravi za izdatno podporo v obliki brezobrestnoga posojila. Domači gospod župnik je zdaj blagoslovo temeljni kamen nove šole pa je po blagoslovitvi spodbüjao mladino k pridnosti. Tüdi g. šol. upraviteljo se je zahvalo vsem navzočim za vdeležbo te redke slavnosti, povdaro želo, naj bo nova šola v korist celoj cankovskoj občini pa nato vložo v temeljni kamen poleg denešnjega dinara tüdi spominsko pismo s podpisi odbornikov kraj. šol. odbora v zaprtj pločevinastoj posodi. Po končanoj slavnosti so zidarje taki vzdali blagoslovljeni temelni kamen na določeno mesto.

Našim v Nemčiji.

Sezonski i stalni delavci v Nemčiji, na leto dni pogojeni smejo brez izjeme vsaki poslati mesečno po 10 RM., iz Nemčije po pošti s potnim listom. Dale zvün tega še sezonski mesečno po 35 RM., stalni pa mesečno po 15 RM. po kliringi. Penez po kliringi se pošle prek *Deutsche Verrechnungskasse, Berlin C 111*. To naznanje našim delavcom. Odredba, ka smejo 40 RM. pošilati, je razveljavlene.

Naši sestanki v Franciji.

10. julij Mounes (Aveyron)
17. „ Vanfrey (Doubs)
24. „ Etrée Wamin (Pas de Calais)
31. „ Nangenville (Loiret)

Sporazum med Francijov i Türčijov.

V Ažiji je zijala rana nesporazuma med Francijov i Nemčijov zavolo sandžaka Aleksandrete. To malo pokrajnino, ki meji na Sredozemsko morje, bi rada pod svojo oblast dobila Türčija, ar je sosedna Türčje ima vnogo Türkov podanikov. Francija je pa bila pokroviteljica te državice i iskala svoje haske v njej. Zdaj sta sklenile Francija i Türčija vojaško zvezo med sebov i je Aleksanvreta tak dobila popolno varnost na znotraj i zvünaj.

Madjarski obiski.

Horthy regent potüje v Kiel, da je navzoči pri püščanji nove nemške bojne ladje v morje, štera nosi njegovo ime. Min. predsednik Imrédy i zvünejši min. Kánya pa potüjeta na obisk v Rim.

Cenjeni odjemalci!

Vljudno Vam sporočamo, da s 30. junijem 1938 tvrdka **BRATA ŠIFTAR & HAHN** preneha s svojim delovanjem. Ob tej priliki, se cenj. odjemalcem najtopeleje zahvaljujemo za dosedanjo izkazano zaupanje. Z odličnim spoštovanjem **BRATA ŠIFTAR in HAHN** Murska Sobota

Tem potem vljudno naznanjam, da sem dosedanjo detaljno trgovino **BRATA ŠIFTAR & HAHN** prevzel, ter si bodem vsestransko prizadeval, da hodem trgovino v istem obsegu in soliditeti naprej vodil. Cenjene odjemalce pa prosim, da zaupanje ki ste ga imeli do prešnje tvrdke, izkažete v isti meri tüdi meni. Z odličnim spoštovanjem **KAROL ŠIFTAR M. SOBOTA**

Sküpne dühovne vaje za dühovnike lavantinske škofije.

Od avgusta 8. do 12. se vršijo za dühovnike lavantinske škofije sküpne dühovne vaje v Maribori v dijaškom semenišči Korošcova ul. 12.

Smrtna kaštiga za pijance v Sovjetskoj Uniji.

Polski listi objavljajo, da je zavolo vsikdar vekšega števila pijanih vojakov i oficirov v rdečoj vojski, Vorošilov dao odlok, s šterim se povekšavlejo disciplinske kaštige proti pijancom. Odlok posebno naglašä, da bodo vojaki rdeče vojske, ki so pri aeroplanaj, če bi pijani šli na pot, obsojeni na smrt.

Ladja „Ostenda“ se je s 396 potniki potopila,

ki je vozila iz Amerike v Anglijo 1½ mil. dolarov zlata za angleško banko.

Roparska banda prijeta.

Pintaričovo roparsko bando, ki je vmorjala i roparala okoli Maribora notri do Slov. Bistrice, je orožništvo zgrabilo.

Očetje, matere, fantje, dekleta, prečitajte!

Slovenski pregovor pravi: „Vsak je svoje sreče kovač!“ Ta pregovor je v vsakem oziru resničen. Kdor hoče kaj doseči, se mora potruditi. Tüdi skrbi si moramo sami odganjati... V življenju so zlasti trije slucaji, ki so združeni s skrbmi: a) možitev, žentev; b) starost; c) smrti slucaj. Pri vsakem izmed teh treh slucajev je treba misliti na denar; pri poroki je treba skrbeti za doto, v starosti za prihranke, v smrti slucaju za kritje pogrebnih i drugih stroškov. Tisoči in tisoči dobivajo pri tem sive lase, ker ne najdejo pomoči.

Odkar imamo ljudsko zavarovanje „Karitas“, si te skrbi lahko vsakdo prihrani. „Karitas“ zavaruje doto, starostno preskrbo in posmrtnino; s tem nudi svojim zavarovancem denarno pomoč ravno v tistih slucajih, ko so je najbolj potrebni.

„Karitas“ je namenjena zlasti manj premožnim, ker so plačilni pogoji taki, da jim lahko zadostijo tüdi reveži. V slucaju poroke, starosti in smrti so prav revnejši sloji potrebni denarne pomoči, ker nimajo prihrankov. Z zavarovalnino, ki jim jo v teh slucajih izplača „Karitas“, se rešijo hudih skrbi.

Obrnite se čim prej na zastopnike „Karitas“ in se zavarujte! Oskrbite doto svojim otrokom! Preskrbite denar za svojo starost! Rešite skrbi svoje domače za slucaj svoje smrti! „Karitas“ ima skoraj v vsaki župniji zastopnika. V Slovenski krajini pa sta dva zastopnika in sicer: ga. Jožica Skalar v M. Soboti in g. Joško Zver, tajnik posojilnice v Črensovcih. Lahko pa se obrnete tüdi naravnost na vodstvo Karitas v Mariboru, Orožnova u. 8.

Razglas.

Občina Bogojna oddaja na javni zniževalni dražbi betonsko delo za graditev 2 betonskih mostov v kraju Motvarjevci. Dražba se vrši 17. julija 1938. ob 15^h popoldne pri občinskem starišini. Načrti so na vpogled pri občini.

„HIZICKI DOMAČOJ“

Izseljenci žejejo za god svojimi duhovniki.

Dobro jutro Vam prinesevi, gospod. Jutrašnja sapica piha vu kraj, kje sve midve doma, ojdaleč prek logov i planin i ravnin pa prileti ptica i nama pravi: „Oj, deklice, pozdravite svojega g. duhovnika. Bog Vas živi duga leta. Lacković Trezika i Toplak Ana.“

Sve preprostiti kmečkivi dekli, pa se vendar vupavi, da sprejmete najni mali i preprosti pozdrav. I najno darilo kaj naj bi bilo. Šopek duhovnih cvetic Vam poklanjavi. Vedno molivi i prosivi za Vas, posebno te dni, kda smo se bližali Vašemi godi, za vse tiste milosti, štere si sami srčno želete. Čurič Agata i Franc Anica.

Kda se je začela pomlad, sam se zgledavala po cvetkaj i misli so mi poletele ta daleč na kresnice, na god sv. Ivana, na Vaš imenden. Pa težave, oprostiti, so mi preprečile cvetko izročiti, štera bi itak povehnola. Mesto nje Vam izročim za god, ki povehno ne bo: 12 sv. obhajil, 10 rožnih vencov, 15 rožnih vencov na čast Jezusovej krvi, 10 premagovanj i zatajuvanj, 25 raznih molitev, 100 vzdihlajov, 10 dobrih del. Prosim Boga, naj da našoj domovini še vno go krepostnih vzgojitelov, kak ste vi, ki bi delali goreče za čast božo i za blaženost njegovomi lüstvi. Samo kuražno naprej, kak dozda, vsaki korak je preštet, moje molitve Vas bodo vsikdar i povsod sprejavale. Anica Farkaš.

Približao se je den tihe sreče i miru, den Vašega goda. Naj Vas angeo čuvar srečno vodi po Vaših misijonskih potah, po šterih iščete iz dalne domovine svoje ovčice. Domankiš Barica.

O, dnevi junija meseca, kak veseli ste vi vsi, ali eden den med vami je najbole veseli, to je den Vašega goda, velečastiti gospod. Povila sam šopek za Vaš god iz srčnih vzdihlajov za Vas opravlene devet dnevnice. Te šopek te samo v nebesaj vidili. Naj Vam pride sv. Ivan na pomoč. Bog Vas živi!

Pasti ovce v takzvanoj püščavi kak sv. Ivan „žeje si v püščavi živet“, — gda se pa vtrgne nit življenja, naj vas vaš krstni patron, blažena D. M., sv. Jožef pelajo k Jezusi v raj tam spevat vekomaj — Klarica.

„Prav iz srca čestitam za njuv slavni god...“ Horvat Alojz. Tudi mi bi vam radi čestitali vüstmeno... Ivan Margit i Barica Bojnek.

Njihov sv. Patron Naj njim bo na pomoč v vseh njih težavni potaj — Marija i Verona Čeh.

Ker vam ne morem podariti v resnici, kar želim, Vam voščim, naj Vas blagoslavlja Srce Jezusa i Marije. Meilleurs souhaits pour Votre fête s. Jean! Maria Nemet.

Ne morem več dale odlasati — v temnoj tujini zdaj prvič god bo Vaš, Vam čestitam prav srčno, da bi opravljali med nami izseljenci dobra dela še let vno-

go — listek obračam, mene i Vas pa sv. Ivani izračam — Ivan Ferčak.

Boža roka naj Vas vodi varno i milo. Lübi Bog naj Vam spuni vsako željo, ki se Vam rodi v srci i naj izleva nad vas svoj nebeski blagoslov do konca vašega življenja. — Čeh Marija.

Približao se je vaš god i jaz sem si zmisllila na vas i na Vaše ime. Želem vam vse najbolše — pa nas kaj večkrat obiščite. Tudi moja sestra vas pozdravlja. Bara i Ana Raj.

Za god se Te spomnim v molitvi. Bog Te živi vno go srečnih let! Tonček.

Čütim v dno srca dužnost, da Vam tudi jaz napišem par vrstic — angel sreče naj čuva Vas na teških potaj. Lübi Bog naj Vam posiple pot z najlepšimi rožami. Hajdinjak.

Z rožmarinom, Marijinim sinom, z Jezušom Vas pozdravljam. Zaistino Vam pošilam edno vekico rožmarina (njen rdeči cveček), z šterim sem začno to pisemce pisati, da smo nej na svojo slobodščini, ka bi prišli vküper, gda bi šteli, ka bi Vas z litrami pozdravljali pa s pesmami. Naj bo, kak smo mogoči, tak si eden ovomi veselje delamo. Da bi to pismo takši-srečen i veseli glas prineslo do Vašega srca; ka bi si želeli, bi Vam sprosil po Vašem krstnom patroni, šteri je Vaš trošt. Bog Vas živi duga leta i srečna leta, zdrava pa vesela. To Van žeje Vaš poznanec Filovčar Jožef Casar. Pozdravljajo Vas drugi tudi: Jožef Petek, Törnär Marija, Trajbarič Franc, Varga Vinko, Tratnjek Štefan.

I znanci iz domovine:

O kak lepo, da je Ivan velki svetnik pa Jezušov Krstnik, z nebeske visine naj ti roko podaja — bodi močen, batriven, stalen, da svoje velike dužnosti srečno spunjavaš. Kajkoli nas zadene, vse za Jezusa, vej na svejti veselje i žalost tovariša sta, tam gor so ajta, tam nej žalosti več, ta si srečno priti vsi želejmo. Presveto Srce Jezusovo naj Te blagoslavlja tam v tujini. Kralica majnika prosi za nas. Camplin Treza.

V prvi vrsti Ti naznanjam, da sem dobo ležalnik i Ti najlepša hvala. Ker je Tvoj god pred vrati, Ti želim vse najbolše pri Tvojem poklicu, da bi imel mnogo uspeha pri svojem misijonskem delu i da bi Te vsepovsod spremljal Jezus, Marija i Tvoj patron sv. Ivan. Zato Ti kličem „Na mnoga leta“ Bog Te živi! Zda pa sprejmi lep pozdrav od momce, posebno pa od mene, brat Franc.

I še i še cela krasna pisma, ki bi jih najraj objavo, če bi prostor dopüsto, vej so vsa pisana v tak velkoj lübezni...

Karte z izbranim cvetjem se že skrivlejo med vnožinov ostalih pisem, priloženo belo, zeleno pa rdeče cvetje pa leži

Darujte za siromašne poplavljenice!

Sreski odbor društva Rdečega križa v Murski Soboti prosi občine, organizacije ter posameznike, naj darujejo za siromašne poplavljenice. Darove je poslati na sreski odbor Rdečega križa v Murski Soboti (sresko načelstvo soba štey. 18).

Tajnik:
Čížek.

Predsednik,
sreski načelnik:
Dr. Bratina.

Darovali so za poplavljenice.

Občina Šalovci 300 din. Gospod Šiftar Dragotin, krojač v Murski Soboti 100 din. — Sreski odbor društva Rdečega križa v Murski Soboti se v imenu prizadetih poplavljenec kar najprisrčneje zahvaljuje.

Za krajevno protituberku- lozno ligo so darovali:

Gospod narodni poslanec Benko Josip 600 din. Firma Bata v Murski Soboti 100 din. Gosp. Cvetič Janez, tovarnar v M. Soboti mesečno 80 din. Gosp. Šiftar Ludvik, tovarnar v Mur. Soboti mesečno 80 din. Gosp. Bajlec Franc, odvetnik 100 din. Gosp. Hahn Izidor, trgovec v M. Soboti 100 din. Obrtna zadruga v M. Soboti 100 din. Kmečka hranilnica v M. Soboti 100 din.

Krajevna protituberkuozna liga v M. Soboti izreka vsem darovalcem najtoplejšo zahvalo.

Službena naznanila

Banovinska kmetijska šola v Rakičanu pri M. Soboti. Prvo šolsko leto na tem na novo ustanovljenem zavodu se začne s 1. oktobrom 1938. Šola je enoletna in traja od 1. oktobra do 31. avgusta. Pouk v šoli podaja učencem zaokroženo strokovno znanje v teoriji in praksi iz vseh panog kmetijstva predvsem pa iz poljedelstva, živinoreje, sadjarstva in deloma tudi iz vinarstva v takem obsegu, da ga lahko učenci po dovršitvi šole s pridom uporabljajo na domačih posestvih. Vsi gojenci stanujejo v zavodu, kjer imajo hrano in vso drugo oskrbo. Za sprejem so določeni isti pogoji, kakor veljajo za sprejem gojencev v ostale kmetijske šole v Sloveniji. Za sprejem je potrebna starost najmanj 16 let in ne večja od 25 let ter z dobrim uspehom dovršena ljudska šola. Mesečna vzdrževalnina se določi po premoženjskih razmerah prosilcev ter znaša 75 Din do največ 300 Din. Prošnje za sprejem (banovinski kolek 10 din) je poslati ravnatelstvu banovinske kmetijske šole v Rakičanu pri M. Soboti takoj, najkasneje pa do 1. avg. 1938 in priložiti: 1. krstni list, 2. domovnico, 3. odpustnico, odnosno zadnje šolsko spričevalo, 4. spričevalo o navedenosti pri onih prosilcih, ki ne vstopijo v zavod neposredno iz kake druge šole, 5. obvezno izjavo staršev, odnosno varuha (banovinski kolek 4 din), da bodo krili stroške šolanja, 6. obvezno izjavo staršev ali varuha (banovinski kolek 4 din), ki računajo na banovinsko ali kakok drugo podporo iz

javnih sredstev, da bo njih sin ali varovanec ostal pozneje na domačem posestvu, v nasprotnem primeru pa povrnejo zavodu iz javnih sredstev prejete zneske podpore. 7. Davčno ali občinsko potrdilo o imovinskem stanju, o velikosti posestva in o višini neposrednih davkov pri vseh onih prosilcih, ki reflektirajo na znižanje vzdrževalnine. — Pridni sinovi manj premožnih posestnikov pa naj obenem zaprosijo za primerno mesečno podporo pri pristojnih sreskih kmetijskih odborih. O sprejemu se obveste prosilci pismeno. Vsa nadaljna pojasnila daje na željo ravnatelstvo. Prosilci se naprošajo, da vložijo prošnje za sprejem čimprej, najkasneje pa do 1. avg. t. l. To je potrebno predvsem iz razloga, da ima ravnatelstvo pravočasno vse potrebne podatke na razpolago v svrhu predloga na kr. bansko upravo za podelitev banovinske podpore po edinim prosilcem.

Ravnatelj:
Ing. Mikuz.

Pošta.

Benko Štefan v Jesen, Nemčija. Sprejeli din 173. Lanski dug je bio 25 din, letošnja naročnina 72 din. Kak naj razdelimo višek? Gjörköš Jožef, Turnišče. Od g. odvetnika sprejeli 310 din. S toga spisali na leto 1936. 200 din i tak je naročnina v celoti poravnana. 110 din smo spisali za poravnanje enega dela naročnine za 1937. l., ostao je eše dug. Šlemer Adela, Eclair. Sprejeli din 88'40, lani je ostalo din 61'75. Tak je letošnja naročnina plačana i en del za 1939. l. Tkalec Martin, Malo Knežvo. Sprejeli 65 din, s tem je plačana naročnina za lani i letos, pa 5 din eše ostalo za kleti. Pücko Franc, Ferme de Montagnoy. Sprejeli din 72 naročnine po g. kantori iz Turnišča. Iz Francije sprejeli naročnino od sledečih: Gjörköš Štefan, Torcy 61'20 din, Balažek Martin a Sanecy 100 din, Sobočan Štefan, Ferme de la Grande Madeleine 115'60 din, na koj je višek? Sreš Martin, Bratonci: Balažic Mihal ma naročene Novine od 1. junija, mesečno plača 6 din, to je 42 din do konca leta. Plačali so naročnine: Pertoci Franc, Schalense din 25, Sobočan Ana aux Chillijs 34 din, Foksar Florijan, Orclères 36 din, Zakojč Mihal, Ferme de Gauville 61'20 din, Bagar Alojz, Ferme Borgoo 42 din, Kúhar Franc, Ferme de Malmaison 36 din, Jug Marija, Zermezelle 102 din, Lenarčič Marija, Ferme Artois 95'20 din, Činč Anton, Epfig 95'20 din, Pücko Marija, a Handainville 129'20 din, na koj je višek? Ficko Avgust, Ludorf. Oča so med tem časom, kak smo javili, ka je dug za naročnino, plačali za tebe 36 din. Rebrica Marija, Fresnes s Marie. Sprejeli din 140 din, na koj je višek? Vuk Matjaš, Ferme la Nete. Sprejeli din 102, na koj je višek 2 din? Husar Franc 47'60, Grah Elizabeta 74'80, Bedič Marica 115'60 na laniško odračunali 19 din, na letos ostalo 96'60, Glavač Barica 81'60, Flisar Alojz 108'80, na koj je višek? Šadl Marija 95'20, na lani odračunali 66 din, na letos ostalo 29'20, Horvat Ivan 74'80, Kolénko Katica 159'10, ar so tvoji domači par vör prle plačali lanski dug, ti je na prišestno leto ostalo 59'10 din, Horvat Ignac 20'40 din. — Denša Ivan, Chicago. Sprejeli naročnino za Prša Štefana i Balažic Antona: Spremembo naslovov izvršili, poslame pe-neze po želi razdelili, edno sv. mešo 1. julija opravili. Vsem srčne pozdrave.

Mussolinija pozdravljajo abesinski velikaši v Italiji.

Zdravstvo.

† September 1820.

Najznamenitejši nagrobni spomenik na sveti je zagvüšno spomenik, šteroga so Francozi postavili v Parizi Napoleonu Prvomi. Ne daleč od njega je postavljen drugi spomenik dvema človekoma, šteriva sta za svet včinola več, kak njiv casar.

Te spomenik na Boulevard-i Sant Michel, ma na vrhi figure dveh francoskih kemikov, Peletjea i Kavantu. 1820. leta meseca septembra sta teva dva človeka odkrila nekaj, ka je rešilo življenje večini lüdem, kak jih je bilo pobitih v vseh francoskih vojskah.

Do 1820. leta nišče ne znao za kinin. Pobijanje mrzlice i visoke vročine je bila jako negvüšna stvar i v največ sličajih brez uspeha. Nücali so gotovo vnožino tople skorje kininovoga dreva, ali njeno dejstvo ne je bilo znano niti zdravnikom niti betežnikom, šterim je malo hasnila. Bilo je neobhodno potrebno, iznajti nekaj bolšega, ar so milijoni lüdi v vročij krajaj vmirali zavolo malarije, — a na jugovzhodi Zjedinenih Amerikanskih držav je mrzlica i vročina, ka ne nikaj drugo kak malarija, — vničila veliko število človečih življenj.

Peletje i Kavantu sta začnola delati s tov skorjov. Po dugoletnih izvestnih poskúših sta 11. septembra 1820, leta izjavila, da sta v skorji kininovoga dreva našla snov, štero sta nazvala kinin-sulfat i pojasnila celomi sveti, na kakši način se jo dobi.

pred malov podobov francoske Svetnice z rožami, vdano, tiho, samo rožmarin komaj zaznatno diši, kak da bi se bojava, da ne zmoti svete tišine...

Po maloj svetoy Treziki pošilam to pravo i duhovno cvetje pred božega Gredara, da ga s Svojim blagoslovom spremeni v dišeče milosti vsem, ki mi dobro od Njega žejejo i meni, ki je moja prva pesem bila objavljena

Ta iznajdba je spremenila življenje milijonov lüdi, šteri bi inaiči propadnoli. Tudi mi smo dužni hvalo tema dvema Francozoma, da dnes lahko v šteroj šte apoteki na sveti jako falo dobimo dobro vrastvo proti malariji.

Takšim dobročinitelom ne potreben spomenik, ali svet je sodo inaiči i Peletjeni i Kavantui je postavljen spomenik s prostovoljnimi prispevkih iz celoga sveta.

Po podatkih Odbora društva narodov za pobijanje malarije je potrebno za časa cele sezone malarije kak protisredstvo jemati dnevno 0'4 grama, a za vračenje dnevno 1—1'2 grama v dobi 5 do 7 dni. Naknadno vračenje se ne vrši, nego se pri ponovnom zbežezanju vrači na isti način.

Sto letnica rojstva prvoga slovenskoga kardinala.

Junija 30. je sto let, ka so se rodili na Moti pri Križevcih dr. Missia Jakob, ljubljanski knezoškof i poznej goriški nadškof i kardinal. Spomnimo se v svojih molitvah z velikoga slovenskoga moža, ki si je z verskov prenovitvijov naroda pridoblo častno mesto v našoj zgodovini.

2.500 din potrebujete, da zaslüžite 1000 din mesečno doma. „Anos“ Maribor, Orožnova 6. Postranski zaslužek 1731.

tista v čast maloj Cvetki v Marijikinom ograkeči.

Te čas sem nej čüo šümečega velemesta okoli mene: neprestano drdranje nešteti vozil, igranje radia, spevanje ftičkov v kletkah, pogovor družine pri obedi, enakomerno tiktakanje būdilke.

Zda to čüjem i vidim sunčno svetlost, bele oblake i sinje nebo, šteroga blagoslov prosim še ednok na vse — Camplin.

BANKA BARUCH

11, Rue Auber Paris 9 °

Odpremilja denar v jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrüi vse bančne posle najkulantneje. — Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksenburg sprejemajo plačila za naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Holandija: št. 1458-66 Ned. Dienst; Francija: št. 1117-94, Paris; Luksenburg: št. 5967, Luxemburg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice.

Jabolčnica i drva

Veleposestvo v Gor. Lendavi prodá prvovrstno, sládko, garantirano čisto jabolčnico za din 2-liter ter prvovrstna suha bukova drva.